

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Warszawa, dnia 12 lutego 2015 r.

DESIWM/DEC-95/15

Dotyczy sprawy: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 i art. 48 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez N. (...) Sp. z o.o., z siedzibą w O. (...), danych osobowych do N. (...), z siedzibą Stanach Zjednoczonych Ameryki, pod adresem (...), na podstawie zastosowanych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2010/87/UE z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 39, z 12.02.2010),

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej Generalnym Inspektorem, wpłynął wniosek złożony przez N. (...) Sp. z o. o., z siedzibą w O. (...), zwaną dalej

Wnioskodawcą lub Spółką, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych do N. (...), z siedzibą Stanach Zjednoczonych Ameryki, pod adresem (...), zwanym dalej Odbiorcą.

Po zapoznaniu się z przedstawionymi przez Wnioskodawcę dokumentami, Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) Wnioskodawca jest spółką posiadającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Spółka zawarła z Odbiorcą umowę dotyczącą powierzenia przetwarzania danych osobowych zawierającą standardowe klauzule umowne stanowiące załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2010/87/UE z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 39, z 12.02.2010), zwanej dalej „decyzją Komisji 2010/87/UE”;
- 3) Przekazanie danych będzie się odbywać na zasadach ich powierzenia w rozumieniu art. 31 ustawy;
- 4) Spółka zadeklarowała, że zamierza przekazywać następujące dane osobowe stażystów (studentów odbywających staże), aplikantów (studentów odbywających praktyki), wykonawców (współpracowników świadczących usługi na podstawie umów cywilnoprawnych), stałych pracowników: bieżący (lokalny) ID pracownika (numer pracownika przyznany w lokalnym systemie płac), globalny ID pracownika (globalny, indywidualny numer pracownika), imiona i nazwiska, bieżący status zatrudnienia, data zatrudnienia, data rozpoczęcia pracy przez pracownika po jego zatrudnieniu, data starszeństwa, staż pracy, data urodzenia, kraj urodzenia, nazwisko rodowe, (...) (stara kategoria numer pracownika w systemie globalnym), płeć, stan cywilny, obywatelstwo, preferowany język, pozdrowienie (zwroty grzecznościowe oraz tytuły używane w korespondencji listowej), przyrostek (umieszczany po nazwisku pracownika, jeśli się nim posługuje), rodzaj krajowego dokumentu tożsamości, krajowy ID (numer przyporządkowany do rodzaju dokumentacji pracowniczej), kraj wydania, data udzielenia pozwolenia na pobyt stały, ośrodek kosztów (numer ośrodka kosztów przypisany dla danego stanowiska przez Departament Finansowy Spółki), nazwa lokalizacji zakładu, ID lokalizacji przełożonego pracownika (numer przełożonego pracownika w systemie płac), imię i nazwisko przełożonego, lokalna nazwa stanowiska pracy, nazwa działu, rodzaj pracownika, grupa pracownika, standardowe godziny, FTE (wskaźnik do wyliczania

wynagrodzenia w systemie finansowym), zmiana, kod zmiany, stawka zmiany, czynnik zmiany (wskaźniki potrzebne do wyliczenia czasu pracy), pracownik pracujący z domu, przejęty ze spółki (nazwa spółki przejętej przez Wnioskodawcę, w której dany pracownik był poprzednio zatrudniony, gdy doszło do takiego przejęcia), kiedy wygasa umowa o zakazie konkurencji, ID pracownika osoby kontaktowej z działu HR (numer pracownika działu kadr w systemie płac), ID systemu płac (nazwa danego pracownika w systemie płac), rodzaj płacy, stawka wynagrodzenia, częstotliwość, waluta, służbowy adres poczty elektronicznej, służbowy numer telefonu, adres, strefa czasowa, kraj, kraj wydania pozwolenia na pracę, rodzaj, nazwa, numer, data wydania i wygaśnięcia pozwolenia na pracę, nazwa organu wydającego pozwolenie na pracę, czy pracownik HR zweryfikował pozwolenie na pracę, imię, nazwisko, numer telefonu, adres do osoby do kontaktu w sytuacjach awaryjnych oraz stosunek łączący ją z pracownikiem, liczba dzieci (tylko w odniesieniu do pracowników), imię matki, numer ubezpieczenia społecznego, rodzaj umowy, okres płatnego zwolnienia chorobowego, liczba dni pracy w tygodniu oraz okres wypowiedzenia;

- 5) Początkowo Spółka planowała także przekazywać dane osobowe pracowników tymczasowych, tym niemniej w toku postępowania wyjaśniła, że nie przetwarza takich danych, tym samym nie będą one także przekazywane do państw trzecich
- 6) Nie będą przekazane dane szczególnie chronione w rozumieniu ustawy;
- 7) Celem przekazywania danych osobowych jest przygotowanie przez Odbiorcę standardowych danych liczbowych, wartości referencyjnych i schematów dotyczących zasobów ludzkich oraz analiz dotyczących personelu;
- 8) Wykorzystywane przez Odbiorców systemy informatyczne nie spełniają wymogów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 100, poz. 1024), zwanego dalej rozporządzeniem, w zakresie częstotliwości zmiany hasła która wynosi 90 dni zamiast 30 dni.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), zwanej dalej kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

W świetle powołanego przepisu postępowanie administracyjne staje się bezprzedmiotowe w szczególności wtedy, gdy w jego toku sprawa, która miała być załatwiona w drodze decyzji, utraciła charakter sprawy administracyjnej w rozumieniu art. 1 pkt 1 kpa. Podkreślenia wymaga, że przesłanką umorzenia takiego postępowania jest jego bezprzedmiotowość wynikająca „z jakiegokolwiek przyczyny”, czyli z każdej przyczyny powodującej brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub przedmiotowej. Jedną z takich przyczyn może być zmiana stanu prawnego w toku postępowania administracyjnego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 maja 2002 r., sygn. akt III RN 59/01 (opubl. OSN Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych 2003/3/56) zmiana stanu prawnego „prowadzi do umorzenia postępowania przede wszystkim wtedy, gdy przewiduje to wyraźnie przepis ustawowy. Jednakże nawet wówczas, gdy przepis takiego sposobu zakończenia postępowania administracyjnego nie przewiduje, należy przyjąć, że zastosowanie ma ogólny przepis art. 105 § 1 kpa zawsze wtedy, gdy w świetle prawa materialnego oraz ustalonego stanu faktycznego brak jest sprawy administracyjnej mogącej być przedmiotem postępowania”. W konsekwencji, jeżeli nowe przepisy uchylają obowiązek uzyskania określonych zezwoleń, to wszczęte na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów prawa postępowania administracyjne stają się bezprzedmiotowe (tak: G.Łaszczyca, A.Matan, Umorzenie ogólnego postępowania administracyjnego, Zakamycze Kraków 2002, s. 81). Sytuacja taka ma właśnie miejsce w rozpatrywanej sprawie.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1662), art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182, z późn. zm), będący materialnoprawną podstawą wszczęcia przedmiotowego postępowania od dnia 1 stycznia 2015 r. uległ modyfikacji. Zgodnie z dodanym ust. 2 pkt 1 art. 48 ustawy, zgoda Generalnego Inspektora nie jest wymagana, jeżeli administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą, przez standardowe klauzule umowne ochrony danych osobowych, zatwierdzone przez Komisję Europejską zgodnie z art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281 z 23.11.1995, str. 31, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 15, str. 355, z późn. zm.). Tym samym w obecnym stanie prawnym zastosowanie przez administratora danych standardowych klauzul umownych ochrony danych osobowych zwalnia go

z konieczności uzyskania zgody Generalnego Inspektora na przekazanie danych do państwa trzeciego.

Z uwagi na fakt, że Spółka zastosowała standardowe klauzule umowne stanowiące załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2010/87/UE z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 39, z 12.02.2010), przedmiotowe postępowanie należy umorzyć, a Generalny Inspektor w jego toku nie może już merytorycznie rozstrzygnąć sprawy. Aczkolwiek nie wyłącza to możliwości późniejszego podjęcia przez Generalnego Inspektora merytorycznych rozstrzygnięć, w odniesieniu do przedmiotowego przekazania danych osobowych do państw trzecich, w innych postępowaniach administracyjnych podejmowanych w ramach ustawowego zakresu kompetencji organu, w szczególności odnoszących się do rozpatrywania skarg oraz do kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych.

Tym niemniej należy zwrócić uwagę na to, że pomimo zwolnienia administratorów danych stosujących standardowe klauzule umowne ochrony danych osobowych z konieczności uzyskania zgody Generalnego Inspektora na przekazanie danych do państwa trzeciego są oni obowiązani spełnić wszystkie wymogi decyzji Komisji oraz ustawy odnoszące się do planowanego transferu danych. Podkreślenia również wymaga, że ustawa wprowadzając w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazania danych osobowych do państw trzecich, nie wyłączyła zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy. Poza posiadaniem podstawy prawnej do przetwarzania określonych kategorii danych, administrator danych musi m.in. zapewnić, aby ich zakres był dopuszczalny w świetle powszechnie obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisów prawa (np. ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (Dz. U. 1974 nr 24 poz. 141, z późn. zm), a w wypadku obowiązku zgłoszenia zbioru danych do wynikającego z rozdziału 6 ustawy, administrator zobowiązany jest do dopełnienia wszelkich formalności w tym zakresie.

Z uwagi na powyższe, wobec zaistnienia odpowiednich przesłanek, Generalny Inspektor umorzył postępowanie w omawianym zakresie z powodu jego bezprzedmiotowości.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).